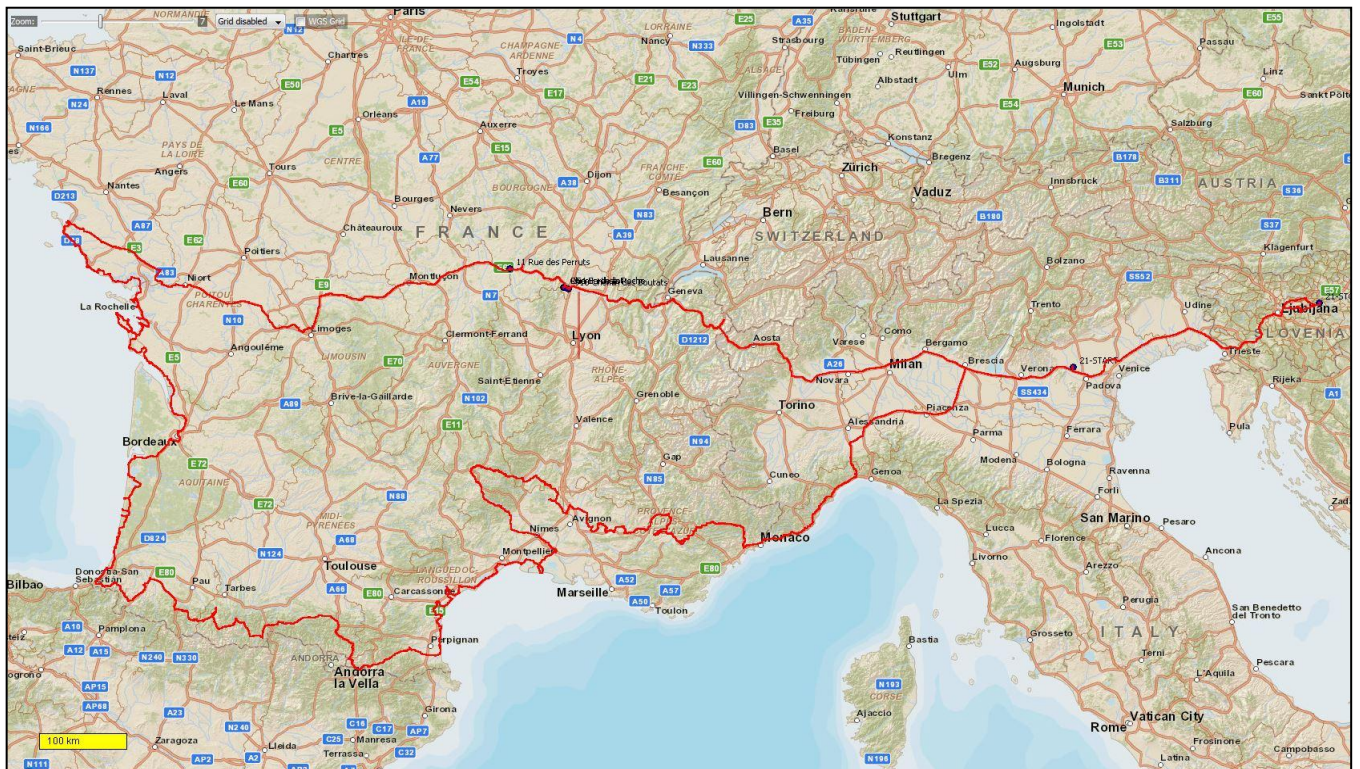

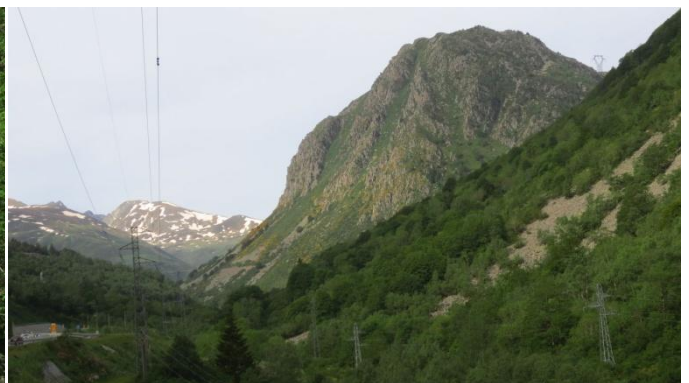
Andreja & Brane z najetim AD po zahodni obali do Španije - Pireneji - Mediteran – Kanjoni – Provansa

DAN 13 - TOREK

Zadnji dan Pirenejev. Do sedaj od njih zelo zelo malo! Predvideno malce več aktivnosti in "Se vsaj kaj dogaja".

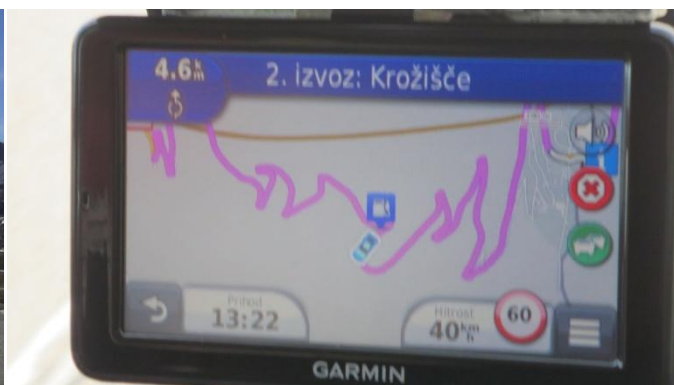
Ko najdeva kruh naprej po ograjeni, ozki, strmi, prometni cesti naprej. Še višje planine (!).

Tunel v Franciji je zaprt in vsi morajo preko prelaza. Tam odcep v Andoro. Ni bilo v načrtu, ampak če si že tam. Me stisne v trebuhu kot v časih, ko smo čez mejo - že kaj - švercali. Refleksni gib po 55 letih le ostane. Prava meja, dokument, carinik. Ne vem ali je samo občutek ali je res - so se pogovarjali po Italjansko??

Okolica je lepa. Ali še noben ni bil takole več dni v Andori? Kaj naju čaka? Ne greva skozi Andorski tunel. Skupina hiš se spremeni v trgovinice, ko se jim približaš. Ma, ne bom hodil po štacunah! Greva na ogled. Gremo naprej – navzgor – na ogled narave. Cesta široka, ovinek zvozi šlepar s prikolico z levo roko. Samo na cesti ni smučarske steze. Prideva na vrh kjer vidiva, kako cesta prihaja v dolino. Tam je ena vasica ampak preveč civilizirana.

Greva nazaj.

Kje je sedaj tisti, ki je imel polna usta poceni dizla v Andori? Prav si mel. 1,1€. Tank je prijetno prazen. Če ste natančni, je cena bencina nižja, ko greš iz naselje na hrib. Tam je vsaj 5 črpalk. Naslednjič tankava šele čez dva dni.

Ker je dober biznis že narejen, pa popustim in greva v šoping. Parking plačljiv na [N42.54484 E1.73542](#) ampak sam skorajda vedno najdem brezplačnega. Vendar šele po poti nazaj tik pred tehnično mejo v Franciji!! Pred vasjo je P [N42.54503 E1.73659](#) in glej ga hudiča kar polni se. Seveda parkirava zadnja. Ampak samo za 30 sec. AD se kar lepo ustavlja.

Gremo. Nasproti srečujeva same nasmejane, vesele ljudi, ki se vračajo s polnimi vrečkami robe in objemajoč kartonaste škatle. Kot včasih v Trstu, Gorici, Trbižu Začudeno jih gledava. Ali je roba poceni ali so zaljubljeni?

Moja draga darila, jaz tehniko. Nič ni pustilo vtis na mene, ne cena, ne ponudba. Vse imam doma. Skupni imenovalec - kar so velike dajatve v državi, je tu poceni. Bencin, alkohol, cigarete. Pa smo to tudi kupili!

Sprehod, cel krog med temi trgovinami, ogledi, odločitve, izbiranje, gledanje, primerjanje.... Trgovine okrašene, pisane, polne, pester izbor, take kot Ponte Rosso! Ah, lepi spomini iz mladosti.

V neki trgovini, res starejši upokojski par, zapisuje cene! Videti je bilo, da je danes videl kar nekaj cen. Beseda da besedo. Cena ni enaka v vseh trgovinah, za njih pa je ta razlika kar pomembna. Sam sem opazil razliko, ki pa se mi ni zdela oh in ah. Kupovala sta šnopček za – borovničovec. In to delata kar vsako leto! Torej dva upokojska cca 70 let(!) redno prihajata(!) v Andoro iz Anglije(!), da kupita šnops(!), doma nabereta borovnice in naredita borovničovec(!). Ko sta govorila o svojem biznisu, sta ponosno zasvetila kot sonce. Lepo jima more biti! LEPO!

Sedaj sva midva na vrsti. O lej, tega majo tudi, ta tale, pa ta znamka, glej tega majo tudi. Lej, 2,5 l flaša! Znamke iz revij in take, ki jih naredijo instant. Ja, kaj bova pa vzela? Tegale za 5€, tegale za 6€, pa tegale za 4€, pa ...

Prideva na blagajno. Vrečko ali karton? - nama da na izbiro prodajalka. Ja karton a ne, kje bo pa vrečka zdržala! Se lahko strga pod to težo pijače. In gre vse k vrugu.

V kartonu lepo prostorčki za steklenice, vendar po polnjenju en ostane prazen. Pojdi po še enega, rečem. Pa tizga pucen uzam (!?). Pride nazaj - Tega za 5,5€ sem vzela. A bo v redu? – Mat je drag! rečem. Vse je šlo za darila, te stvari niso za naju. Le toliko, v vednost. Mimogrede lahko kdo naredi napačen zaključek!

Sebi sem kupil pas za hlače, za 5€. Je lep in plastičen. Ja, ja, seveda sem zamočil. Okoli so me prinesli kot v otroštvu! Sedaj ga nosim samo takrat, ko je skrit z zgornjimi oblačili.

In sedaj do AD. Draga polno vrečko robe, jaz objemajoč kartonasto škatlo, oba vsa nasmejana, ker sva naredila res dober biznis. Nasproti srečava ljudi, ki so pravkar prišli in njihove začudene poglede, ko naju vidijo. Brez komentarja! Tudi vas bo doletelo isto.

Za nama je parkiralo vsaj 15 vozil. Kar velika gneča je. Na meji zopet tisti občutek v grlu, trebuhu in hlačah.

Naslednja postaja – kjer pač bo.

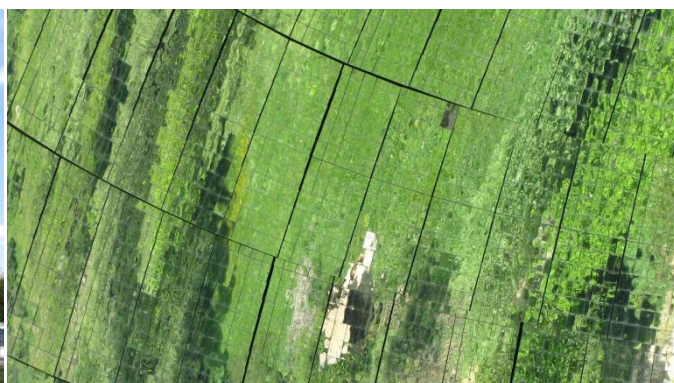
In v prvi vasici. Vlačilec pred nami mora nazaj. Je srečal drug vlačilec (!) Sam eden se je začel umikati in nikoli ne uganete kdo. Ostali pa v kolini naprej. Mislim sem, da se bomo vsi malce premaknili. Med vožnjo nazaj mi sledi – v pravo smer – en stari. Sploh se noče toliko ustaviti, da zapeljem nazaj na moj vozni pas. Stop, konec. Stojim, ne grem več naprej (nazaj) in pika. Mahanje, kričanje, malo sva se bodla – naprej, nazaj - pa stari le vzvratno zapelje in čisto po francosko opraska avto. Pokimam, zapeljem na pas in gremo naprej. Blondinke, ki je vse zasrala - je imela preveč dela z lasmi - ne ujamem nikoli več.

Od zunaj sva si ogledala, kako v Pirenejih ogenj "paljo".

Že v osnovni šoli sem dobil željo, da si ta čudež tehnike in znanosti od blizu ogledam. Zunaj so pokazal nekaj, kar so zapalili, pa ene par pečic. Zna biti ta temperatura kar visoka - če znaš vsaj malo francosko je stvar izredno zanimiva. Železo žgejo za turiste, drugače je pa je nek drug faktor v igri - ena termoenergija. Pa saj sem rekel, da neznam francosko.

Imajo dve 'pečici'. V glavnem delajo s [ta novo](#) – zrcala na tleh zbirajo svetlobo v vrh stolpa. Le kadar sonca zmanjka ali je oblačno, uporabljajo [ta staro](#) N42.49451 E2.02920 – zrcala na tleh zbirajo svetlobo in jo projecirajo na ukrivljeno steno ogromne zgradbe. Tu se zopet odbije v manjši stolp pred to steno. Komplicirano kajneda, saj se vsako zrcalce na tleh obrača po svoje. Pa bi si ZIPPO kupil! Ta roba je dan danes poceni. Lahko spite ali P na [N42.49414 E2.03205](#)

Tu je super lokacija prenočevanja - [N42.50762 E2.12251](#). Na dvorišču mesteca pod okriljem trdnjave. Malce skrivnosten in hiter dovoz s ceste. Voda v ceni. V času najinega obiska, so bile zapornice pokvarjene, torej voda zastoj.

Naslednja postaja je bila v [planu](#) Gorges de la Caranča - N42.52290 E2.22158. Ima klasičen Francoski dostop – ozka, OZKA zavita ulica med hišami. Na koncu velik [plačljiv parking](#) - zapornica. Možno prenočiti, voda.

Za obisk - OBVEZNO - pravo pohodniško obuvalo! Brez heca!

Vstop impozanten, kot se spodobi. Širina 5 m, potoček, 30m višje, nad glavo, most za železnico dolžine 6 m!.

Nadaljevanje poti je vsekana v skalo. Nekje beton po stezi. Prvo križišče, izredno pomembno. Če nimate časa NE NAZAJ !!, ampak na desno, v hrib, če imate čas 1,5 h potem pa levo. Pot je v vsakem primeru krožna.

Šla sva desno. Na blef. Steza je mešanica mula tere (?), poti na Komno, mučilnice ... Po 15min se stvar zravna.

Tisti vzpon naju je kar utrujal. Težko nama je šlo, pa sem pobegnil naprej, da si ogledam nadaljevati ali ne. Pa sem prišel do točke, kjer sem ocenil, da naprej ne gre več! Šel sem ji povedat, da obrneva, vendar je vztrajal naprej, saj je bila pot tu ravna, lepa široka stezica. Končala pa se je z varovalno jeklenico na RAVNEM DELU!!

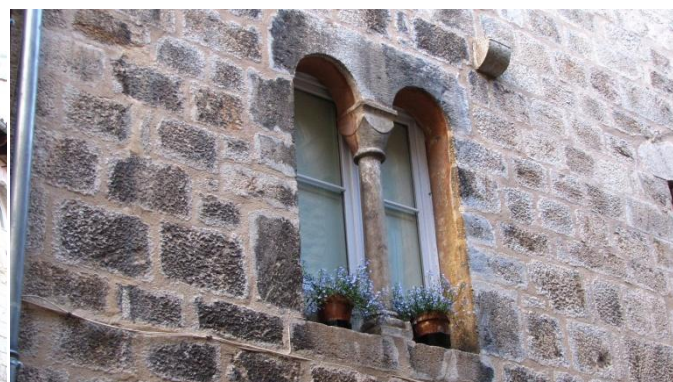
Pot se namreč spremeni v [kamnito stezico](#), vklesano v steno, višine do 1,5m - sam imam 1,84m, vsaj 300 nad kanjonom potočka/reke. S te višine se ne vidi dobro, kaj je spodaj. Šla je naprej, kot da bi jo izstrelil s fračo. Niso pomagale moje prošnje, moledovanje itd. Nekaj časa sem ji s pogledom še sledil, potem pa je izginila skozi tunel in za ovinek. Mene je bilo tako strah, nisem se upal naprej. Nogo so se mi tresle. Pot je krožna, bo znala nazaj?

Pot je v tem usekanem delu nekje široka samo 0,8m, izredno težko prehodna. Mogoče se vam ne zdi nič pomembnega, vendar za oba naju je to bilo nekaj. Nazaj grede je naredila nekaj zamegljenih posnetkov in tresočih videov. Hoja po poti je izredno nevarna!

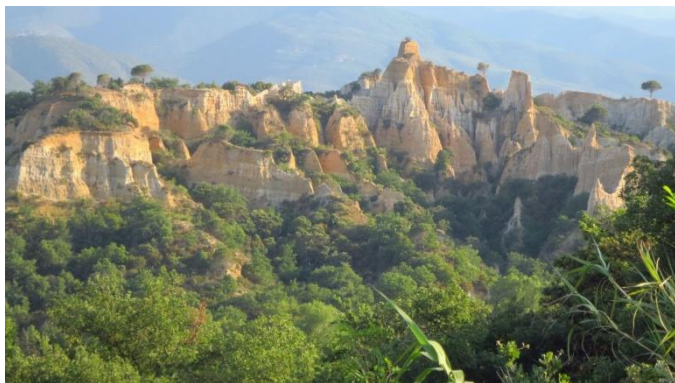
Nič, počakal sem jo, da se je vrnila. Ja, ona vsa nasmejana, jaz pa tudi, da je živa in cela prišla nazaj.

Pot se nadaljuje krožne, preko brvi iz jeklenic, napetih po drevesih in preko vode. Tam kjer se obrne se iz stene nadaljuje naprej v zrak - na most, ki visi(!) – in se maje - na jeklenicah, razpetih me stenami kanjona. Ko se vračaš po drugi strani, vidiš impozantnost te galerije.

Mimo postaje rumenega panoramskega vlakca/atrakcije prispeva v [Villefranche de Conflent](#) - OBVEZNO Popolno nasprotje sprehod po mestu trdnjava, kjer mestni vodnjaki, ki vodo pošiljajo v potočke ob mestnih ulicah. Prelepi napisi – grbi, table – jasno nakazujejo dejavnost v hiši.

Z razgledišča sva si ogledala jutrišnjo atrakcijo. Peščene stolpe.

V želji po avanturi sva se odločila za spanje
[N42.71553](tel:04271553) [E2.60807](tel:04260807) v gorski vasici.
 Plačljivo!

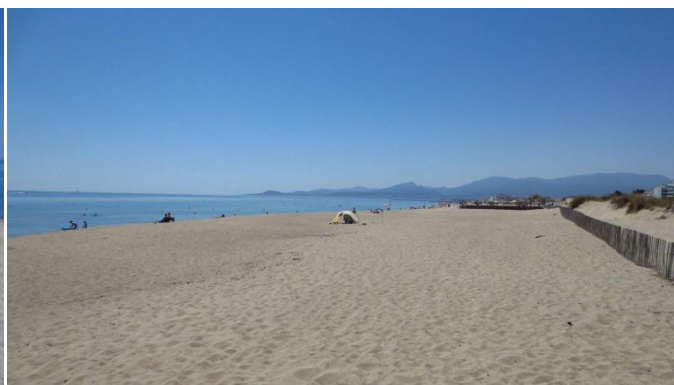
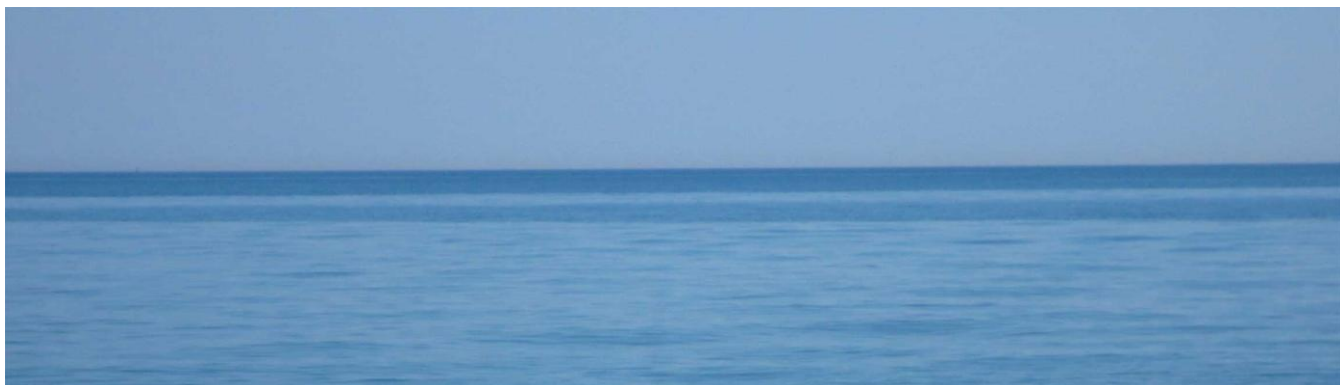
DAN 14 – SREDA

Mat kurja. En pijanček je kričal, ko da bi ga iz kože dajal! Narediva jutranje obveznosti in greva naprej. Po klancu – stmem!! – naprej. STOP. Francosko parkiranje. Zaprl z avtom pot. Ne morem skozi. Možno samo nazaj cca 500m, po klancu, polnim ozkih ovinkov. Toliko se hvalijo, da so AD-ju prijazni. Res avantura. Pomaga draga. Edina rešilna bilka za naju oba.

Greva do peščenih stebrov - [Les orgues de ILLE SUR TET](https://www.lesorgues-tourisme.com/). P na [N42.68156](tel:04268156) [E2.62198](tel:04262198) Prazno, samo en AD je prenočil. Lepa peš pot ob potoku in senci. Po 10 min prideva do kučice. Zaprto. Karto lahko kupite tam, kjer ste parkirali! Ko se vrneva, vidim, da odprejo šele čez 1 h (9:00). Velika izguba. Radovednost potešiva z občestnimi priložnostmi, ki so prav tako dobre in v vsakem trenutku. [Castelnou](https://www.castelnou.com/) je prekrasen. Od daleč. Varujejo ga trdnjavski stolpi v okoliških gozdovih.

M O R J E in najprej - kje je bil plan spanja? Plačljiv, voda [N42.61771 E3.03487](#). Škoda. Se gremo kopat. Ni problema z parkingom. Na plaži pogled na levo, pogled na desno. O lej ga – Čuvaj plaže v poletnem času, na kosilu. Model pod marelco – v senci - ob mizici kosi! Plaža tako ogromna, da ima še Sibirija več prebivalcev na km2 kot ta plaža kopalcev. Voda dobi oceno 10+. Imel sem občutek, da bi lahko še več pojedel, pa še vedno plaval na vodi. Lebdel sem na vodi, nobenih problemov za plavanje. Peska čez glavo. Pri vrnitvi v AD nisem vedel ali me boli od vročega peska ali od bodičastih plodov, zapičenih v podplate.

Sem še slikal, kako zgleda nedelujoča postaja za vodo. Da se pripravite. V enem pristanišču sva si ogledala, kako gre gojenje ostrig. Nekaj natankajo, pa nekaj zalivajo in v ene školjke dajo in konec. Slikanje prepovedano in zato je opis samo po spominu. Če jih niste poizkusili do sedaj, je to [zadnja šansa](#). Umeten zalivček za ribiče ki, ko pristanejo, vstopijo v gostišče od zadaj, in vam postrežejo s svežimi morskimi dobrotami na sprednji strani. Cene od 10€ navzgor.

Ste že slišali za Lydio? Igralnica na suhem?

Pri pripravljanju poti sem pomoč iskal tudi na tem forumu. Pa mi je en rekel: Kar pojdi, pa nam ti daj koordinate. In da me ne bo kdo imel v zobeh, da se šleпам na njegove koordinate, sem iskal info kaj in kako.

Zavijem desno. STOP. Policija. Lepo v senčici, na pločniku in kolesarski stezi v zasedi. In frenčiti ne znajo drugega kot francosko. Pogovor je izgledal takole:

On: Bonne journée

Jaz: Hello!

On: Papire!

Jaz: Wiiii. (draga vozniško, daj vozniško - dam vozniško)

On: Salala lolo luu (francosko)

Jaz: Sprechen Deutsch?

On: No! (francosko)

Jaz: Do you speak English?

On: No! (francosko)

Jaz: говорить по-русски

On: No! (francosko)

Sranje. Ima me. Ma saj me ni ustavil, ker sem lep! Bom pa še mal užival!

Jaz: para planitila dela redondedos (nekaj brez veze)

On: No! (francosko)

Jaz: Ni hao (pokimam)

On: No! (francosko) JU SI STOP?

Jaz: JES!

On: JU NO STOP. NAJTU JUROS!

P ... znaš Angleško, sam nočes! Evoti, sem ob 90 €. Dam 90€ pa vprašam.

Jaz: Can you give only a warning?

On: Je ne parle que français. (francosko)

Jaz : But ninety € in eanglish you can!

Plačam – koliko je to roze vina ali kebabov ali piva ali čevapčičev ali francoskega (andorskega) dizla sem zračunal v 8 sec. Prosim, ne zamerite besedi, želim opisati situacijo. Pogledam tist usran stop za AD – tuki mate zdej, plačljiv, rampa, voda [N42.90022 E3.05273](#) na dveh straneh. Tukile so pa stal [N42.90376 E3.04899](#). da se ne bo še kdo nasral!

Pri vračanju vidim, da je našel še enega Nemca z AD. Ja, to je eno izmed tistih mest, kjer lovijo tiste površne. Naprej sem v popolnoma enaki zasedi našel še en policijski par in nekaj strogo držečih se francoskih voznikov.

Nujno sem rabil nekaj za pomiritev. Garmin naju je vodil med počitniški naselji. Le kam hudiča? Tale policajček me je pa iz tira vrgel. Na koncu ulice [znan pogled](#) - N43.00716 E3.05563.

Tole je zate draga - ji rečem. Že na Danskem sva sramežljivo zapeljala na plažo. [Tu samozavestno](#). Na pesku ji prepustim volan, sam pa končno uživam. Nobena nesreča se ne more zgoditi na tem prostranstvu. Je preveč prostora. Voziva slalom, postrani, po svoje, po sledih, ob jezercih in zalivčkih plaže. Super. Izstopim in draga se sama zapelje na drugi konec plaže. Tam stoji. Sranje AD ji je crknu! Kasneje mi je rekla, da je slikala tiste z zmaji. Še malo se zapeljeva gor in dol. Nekateri AD imajo tendo potegnjeno. Bog ve, koliko časa so že tukaj. Daj bliže zapelji. Ja saj to je nuda - zavpijem. A ma čisto vsi tu so bili nudisti.

Usedem se za volan, da še jaz poizkusim te užitke vožnje po pesku. Takoj se zakopljeva. Ne gre ne naprej ne nazaj. Vroče postane, kljub klimi. Z roko skopljem pesek, pa naprej in nazaj. Ne gre. Ponovi vajo. Izkopljem se z 'golimi rokami' in vzvratno vožnjo, ki jo nadaljujem do mesta, kjer je več avtomobilskih sledi. Sosednji avto BP. Je bil pa clio.

Lutava naprej med obmorskimi vasicami, zapuščenimi jezери, kjer se delajo prava slana jezera. Tudi kakšen placek za vrhunsko kampiranje v divjini se najde. Intima in romantičnost zagotovljena. Imate korajžo? Za naju prezgodaj, saj sva tako in tako vedno v zaostanku. Dam slikice.

Prekrasna pot skozi močvirsko ravnico naju pripelje [v Gruissan](#). Takole zgleda [PZA - N43.10415 E3.09965](#). Mislim, da jih je bil preko 50, v dveh zankah, ko kavbojci, največji PZA na katerem sva kadarkoli spala. Pripeljeva se ob 20:00 (ob 20:00 ga zaprejo) in tista, ki pobira je ravno rampo zapirala. Kar naprej, kjerkoli, samo paralelno. Vzame listek, pogleda tablico in si zapiše številko rekoč, Tista, ki kasira, je ni. Plačate jutri. WC, voda 12 €/24h.

V neposredni bližini marina, tako, da je kaj za gledat. Do mesta 15 min.

Tele slikice so za nas začetnike, ki AD najamemo. Ja, ja saj lahko pogledate tudi ostali.

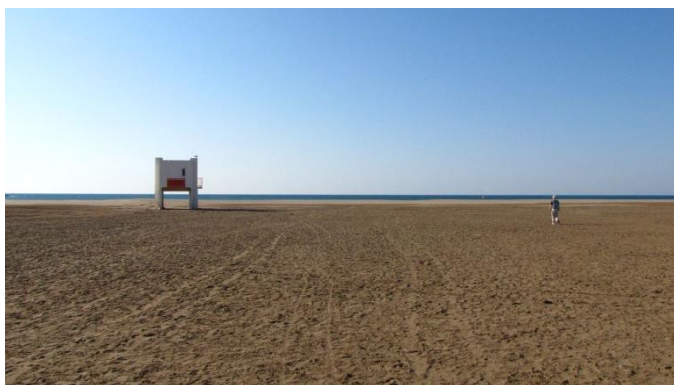
DAN 15 – ČETRTEK

Spanje kar v redu, samo preveč ljudi. Eni bežijo. Le zakaj, saj je rampa. Pri vodi je vrsta. En AD zapelje do zapornice, žena izstopi, jo dvigne, voznik zapeleje skozi, ženska pusti zapornico odprto in gresta. Aaaa! Zastonj bova spala, sam da se ta pred nama spoka. Nič se mu ni mudilo, AD pa so kar vozili skozi vrata ven. Mat je mečkal. Ko spoka – skozi dvignjeno zapornico – sam zapeljem, spustim vodo, jo napolnim in ves čas opazujem situacijo pri zapornici. Zastonj. Se je ženska že prikazala, zaprla zapornico in začela nadzor nad plačniki. Ma saj nisem škrt. Smo če gre, zakaj ne.

Še enkrat: Kako Francozi ne znajo nobenih drugih jezikov! Pri plačevanju draga ugotovi, da je tisti ženski od včeraj uspelo prebrati/razumeti z naše slovenske tablice samo NM!! Daaa!

Mestece nič kaj posebno. Krožno, okoli hribčka s trdnjavo. Ker trgovina še ne obratuje, oropano sosednjo pekarno. Mlajsk!

Prva plaža OGROMNA, druga le malce večja. Zopet ogromni stroji, ki premetavajo mivko. Če hočete spat tu - [N43.14726 E3.15415](#) vas bo to stalo. Imate pa vse pri roki, tudi veliko plažo.

Odpraviva se k [vrtači z jezercem](#). Nič posebnega, samo sprehod.
Ja tukaj - [N43.22398 E3.21372](#) - pa počivate in spite na divje, zastonj! Še nimate dosti?

Ustaviva se na mestu, ki je namenjeno postanku bark, ki plujejo po kanalih Francije. In to ne navaden kanal, ampak Canal du Midi! Tako kot pri AD, so tudi tu tisti "za stalno". Na najlepših placih se nastanejo. In jih pustijo "umirati". Kot vikendi, ki se uporabljajo za mesec ali dva, potem je pa vse zapuščeno.

Pravkar oprano perilo se suši, kolesa so potegnjena na palubo ali pa jih je zarasla obalna trava. Nekateri imajo pred vhodom na barko postavljeno vrtno opremo. Kompaktne mize, stoli, klopce, žari. In ogromno mačk.

Ob celem kanlu, po bivši vleki s konji, se rekreirajo kolesarji. Masovno. Pri najetju barke avtomatsko dobite kolo. In si hitrejši od barke.

Mest za spanj kolikor hočeš. Divjih, organiziranih. Ena panoramska vožnja skozi obmorsko mesto s kanali. Še posebej si ogledujem tista iz seznama. Vendar najdem eno polno ciganskih prikolic, pa mercedesov, pa ne vem kaj še. Te ne bom priporočal. Ko doma preverjam na francoskem seznamu to lokacijo vidim, da so jo že izbrisali. V enem letu od zadnjega obiska pa je ta baza PZA v Franciji narasla za preko 400 lokacij (!)

Pri planiranju uporabljam GOOGLE map. Torej satelitske posnete – le kdo jih ne!! In najdem [tole](#). Tu bova spala, oz. ponucala cel dan. Plaža dolga vsaj 10 km in ni hudiča, da se nebi našlo kaj prostora ob sami obali za naju. Slike, ki so jih pustili ostali AD na tej lokaciji so impozantne. Pa še seveda Street view – le kdo ga ne. In opazim čudno stvar. Nikakor ne morem na to cesto! Modra črta, ki označuje, kje so posnetki z ulice, je daleč od obale. In počasi razumem. Morje je nasulo in zasulo z mivko obalno cesto in še več. Napadlo je še avto kamp in ga krepko zdelalo – zmanjšalo.

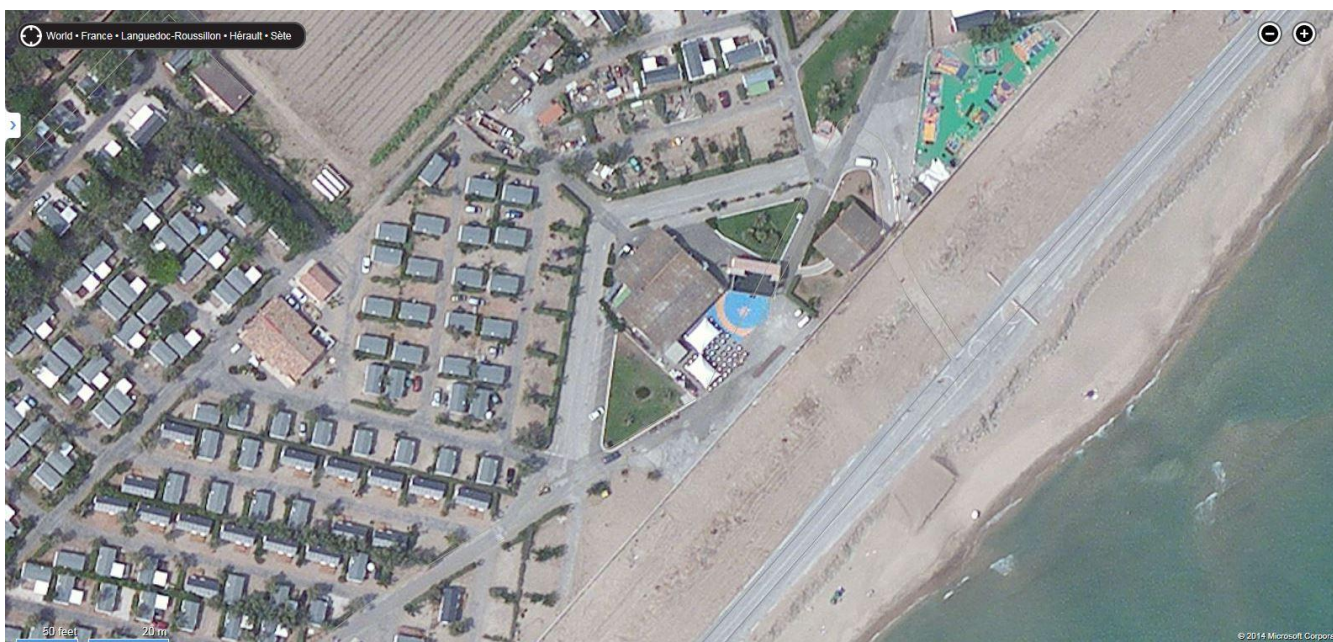
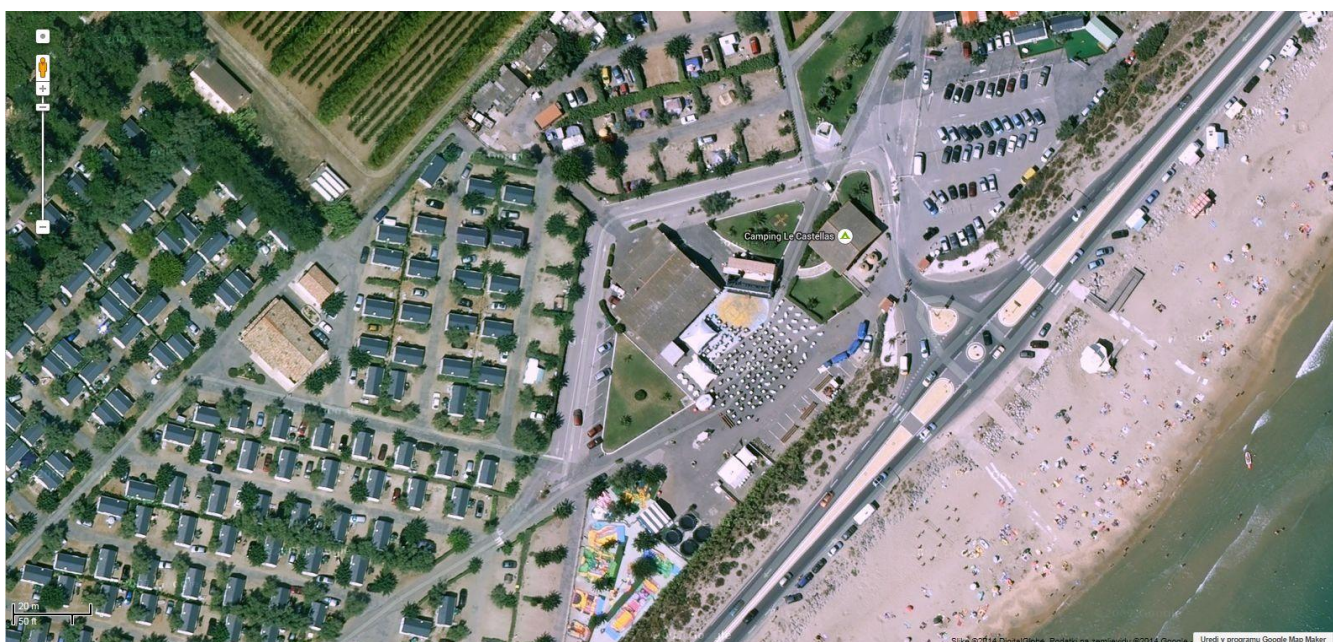
Edino kar je ostalo so satelitski posnetki na GOOGLE in fotografije tistih, ki so to obiskali pred akcijo morja in narave.

Od ceste na plaži je ostala samo ograja proti zasipavanju in kolesarska steza.

Street view okoli nove ceste so naredili 2010 - že že vidijo spremembe na obali

Zgornja slika - Zadnji posnetek na GOOGLE je avgust 2006

Spodnja slika - Bing maps pa je bil narejen med Sep 2010 im May 2011– kamp je do dobra načet

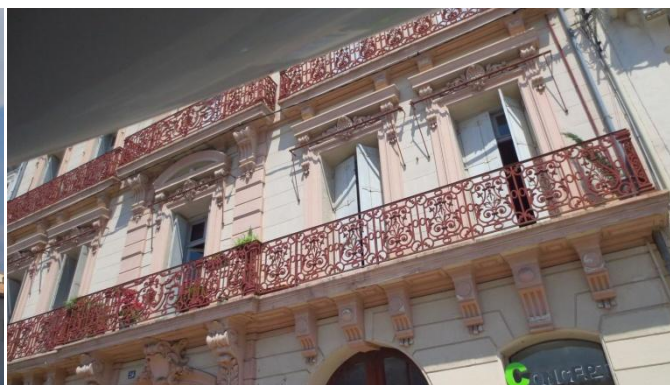

Ogledava si upostošenje in odideva na [nov PZA](#). Tam so me skoraj naprali – nabunkal. Prostor nima nobenih omejitev in tako je postalo večmesečno/celoživljensko prebivališče/prebižališče AD. Kaj ti nimajo vse s seboj. Malo poslikam in takoj pritečejo trije, zakaj slikam njihove AD. V Angleščini!! Najbolje v Franci je, da se narediš francoza. Al so bili trmasti, jaz pa tudi. So odnehal. Sigurno so kakšni socialci, ki jim ni uspelo oditi na Tajsko, so pa kljub temu šli v tople kraje. Lahko pa de se morajo občasno javljati. A ja, skoraj bi pozabil. Placa ni bilo. Slika za info. Koordinate pa, če se bo kdo šlepal ali poizkusil - N43.36687 E3.61540

Prvič se mi zgodi, da se od vročine topi sladoled v kornetu. Restavracije, lepo opremljene samevajo. Jaz imam danes kransko klobaso – rahlo dimljeno.

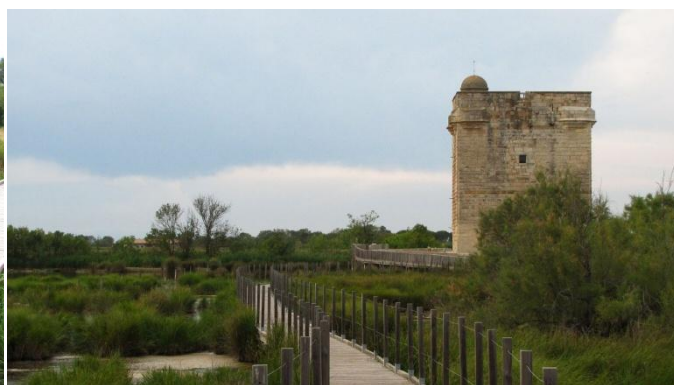
Kupi solin in rdeča jezercja napovedujejo, da prav ste ugotovili, soline. Blazno velike. Nič na klile ali 10 dkg. Samo na tone in kubike gre tu sol. Srednjeveško mestece Aigues mortess. Čisto na novo [parkirišče](#) – [plačljivo](#) - z vodo, WC-jem možnost prenočevanja. Čisto zraven mesta, boljši od katerega koli na okoli. Sprehod po obzidanem mestecu. Le nekatere ulico so atraktivne, večina pa zapuščene. Je pa to mass turizem. Za mene lepši od zunaj. Z AD ne moreš več okoli obzidja.

Po trdnjavski seansi si ogledava ... stolp. Parking z višinsko oviro - N43.58714 E4.21007. Ob cesti so AD že lepo zvozili in pripravili prostor za prijatelje v AD. 15 min pot se sprevrže v 1 h sprehod. Ptici so že zunaj. Ne, pelikanov, opss, flamingov, pa še nisva videla. Konji se pasejo v tem močvirju, bele krave, oglašujejo se živali. Je malce romantično. Prijetno.

Bližnjica po močvirju ima prečkanje kanala s splavom. Le ta pa ne prevaža AD. Na drugi strani si ogledava ta splav. Izkaže se da je to plovilo z velikimi kolesi, kot parnik na Misisipiju. Pa še AD gre lahko gor. Kljub temu je bila pot zanimiva.

Se že čuti Camarque. Prijetno je, da imaš nekaj opcij za spanje. Se nikamor ne mudi in nič ni treba iskati. Samo zbiraš lahko.

[N43.44999 E4.40338](#) [N43.44998 E4.40532](#) [N43.45524 E4.42738](#) in pa tale [N43.45350 E4.43666](#) na katerega sva šla midva. Od 18:00 do 8:00 zastoj. Prideš zgodaj zjutraj ali pozno zvečer. Nimaš pa nič. Imaš pa prostora kolikor hočeš. S kakšnim prirejenim ali hipijevskim, lahko prideš na drugo stran zaliva. Po suhem. Tam so pa že naši!

Narediva en cruse, da najdeva prostor. Potem se pa komajda stisneva med AD. In še ena neresnica. Prostora je bilo tako malo, da če bi bila stranska vrata večja za 1 m bi jih ne mogel odpreti, ker je tam že stal сосед. Pihalo je in vse do pol noči so prihajali in iskali prostor novi AD. Tako pozno nisem še nikoli doživel prihoda. V mestu si lahko ogledate bikoborsko areno. Z predstavo, če imate srečo.

Za videti: Gruissan, plaže, vrtača, pristanišče školjkarjev, pristanišče na kanali Du Midi, Agde, Mareseillan plague, Meze, Sete, rastoča plaža, Le Grau du Roi, Aigues Mortes, obrambni stolp, Camarague – patirji, divji konji in bivoli, flamingi. Saintes Maries de la Me.r

DAN 16 – PETEK

Spanje nič posebnega. Malce tesno je bilo. Vodo izpustiva, da sva lažja. Kljub grožnji plačila sva na izi. In pravočasna. Potujeva na sever. Tisti praking je zaseden z tržnico.

In takoj po 100m flamingi. Se mi ne zdi nič posebnega. Je preveč v civilizaciji. Sam imam flaminge v mislih tako, kot da bi gledal National Geographic. Pa vseeno kar pritiskava.

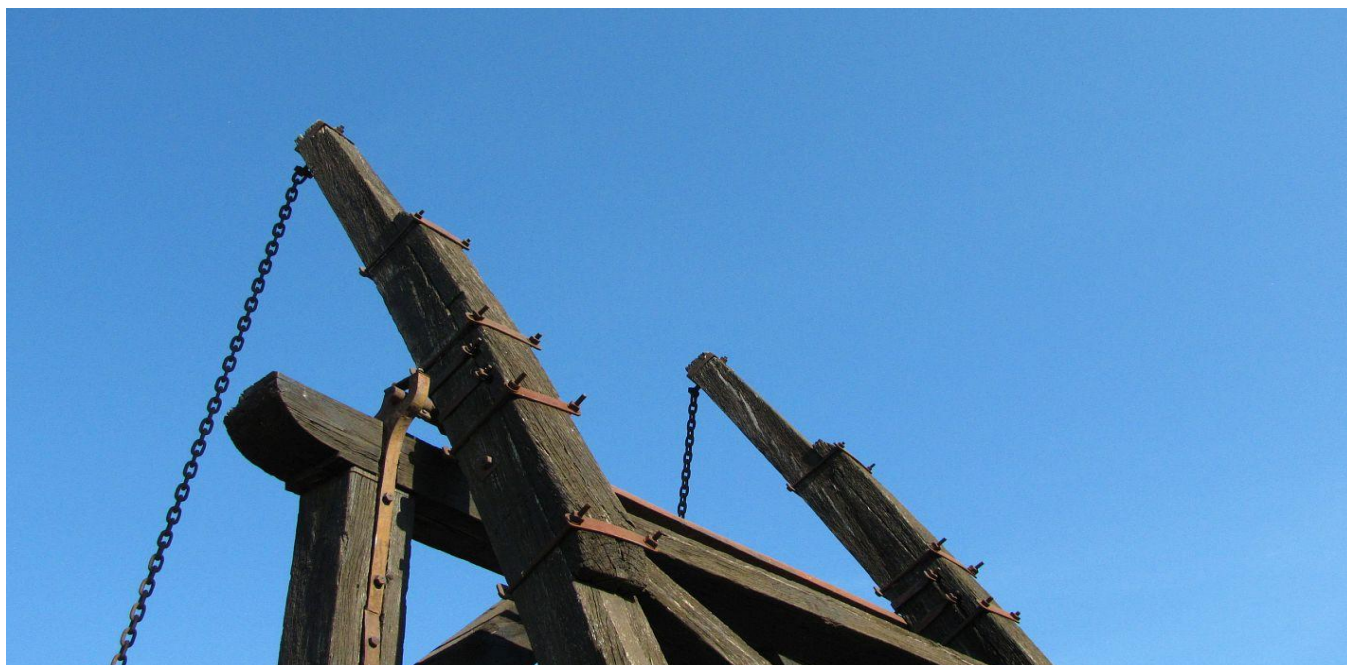
Pot vodi po močvirju. Pogosto ustavljanje, k sreči, izven vozišča. Slik kolikor hočeš. In kaj je tu narobe? Da nimam kolesa! Feler. Najdete show s pastirji, biki, kravami, obadi, muhami.

Blazno sva navdušena nad AD. Tako da sam gledava, kje bova katerega videla. Nasproti se jih pripelje, ops ne to pa niso AD ampak prikoličarji. Pa še novih pet, pa še trije. Čudno. Novi so, vozniki pa vsi črni. Pa ne kot zamorci. Po ene 20 prikolic nama pa le kapne, da so to cigani, ki so morali nekje izvohat en plac in ga grejo zasesti. To so dejstva. Zanimivo pri tem je, da je bila kolona dolga vsaj 5 min, cca 30 prikolic or tega več kot polovica NOVIH! Ali čisto novih! Midva greva va drugo stran!

V trenutku sva mimo riževih polj, pred Arlesom, pri mostu Van Gogh. Precej, precej drugačen kot njegova slika. Ne toliko zaradi starosti, kot zaradi kompozicije. Kot da bi ne bil pravi ali pa je "pesniška svoboda" tako svobodna. Sicer pa imajo vsake oči svojega malarja. Tudi slik je veliko, kot da bi slikal vsako nedeljo ali pa je imel veliko "učencev" – posnemovalcev, plagiatorjev, ponarejevalcev. Še pravi čas. Prideta drug za drugim, dva avtobusa polna azijcev. Ma uničili bi mi še tisto malo filinga za fotografiranje.

Imava dva fotoaparata. Velikega, ki ga moram nositi jaz in malega, ki ga ima draga. Azijci nosijo samo enega - iPad-a, ki je večji kot njihova glava.

Arles je nepričakovano hitro. Niti parkinag nisem mogel najti. V Arlesu me zanima samo bolnica, kjer je bil Van Gogh. Tam je sedaj turistični urad (!?). Odpikava dvorišče, kjer se po ameriško napenjajo, ja američani a ne. Mislim, da je Van Gogh slikal znamenito sliko v prvem nadstropju – glede na mojo predstavo projekcije. Ne najdem pot, čeprav vidim da zgoraj eni hodijo. Moški in ženski WC pa sta skupaj, tako kot čakajoči v vrsti!

Pa še arena, pa trg, pa ne vem kaj še vse. Hitro je tole šlo.

In nova zgodba za ob čevapčiče in pivo. In najdem en super [most](#). Most ima samo en vozni pas, dva izogibaljšča na podpornih stebrih – za srečavanje. Potreben pa dogovor med nasproti vozečimi vozniku, Street view pokaže možnost obračanja oz. nobenih problemov za AD. Edino kar zna biti nevarno je, da se srečamo na mostu normalni – osebna vozila in mi AD predimenzionirani.

Nič, za mojo drago, si rečem. Lepo prideva do mostu - nobenega pravega nasprotnega prometa. Pustim tistega, ki mi vozi nasproti, da lepo zapusti most. A glej ga zlomka, ustavi se ob meni. In ne boste verjeli kaj je rekel. Nič, samo z glavo je zmajeval. In to kar nekaj časa. Prevedel pa sem nekako takole: O lalalala, Olalaaaaa. Lepo sem se zahvalil in požrl slino. Poti nazaj NI! Tu pa nisem mogel obrniti ali iti vzvratno!

Zapeljem na most. Omejitev širine so izvedli z širino med pločniki. Prvi del OK, zadnji del pa zapelje na rob pločnika. Čisto malo in takoj zdrsne v kanal. Nadaljevanje brez posebnosti razen izjemne avanture. Prekrasna vožnja, prekrasen pogled. Brez težav prideva na drugo stran. Res sva ga lepo prevozila.

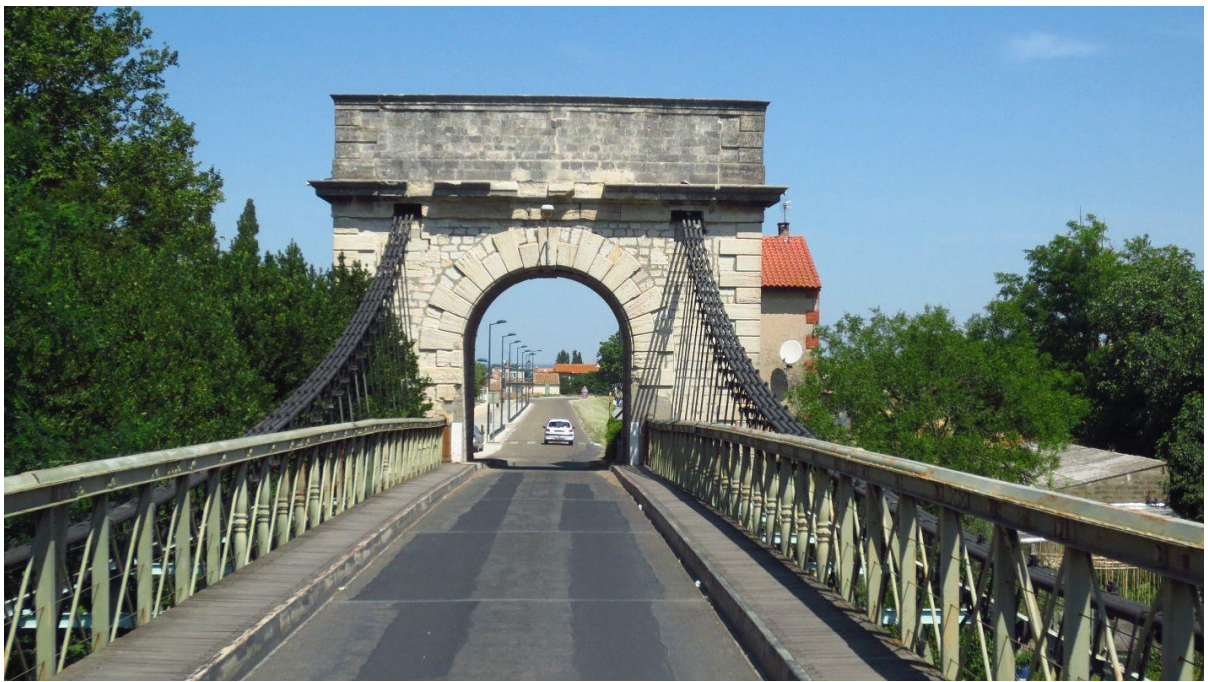
Kaj bodo tile frenčiti men pamet solili – rečem in hrbtenica se mi vzravna, do napisa OBVOZ – Détour. In gremo med hiše. Tako ozko smo vozili le najboljši in najbolj neumni. In res sem tenko piskal. Gledati je bilo potrbno na vse strani. Stranska ogledala zložena, nazaj ne vidim nič, notranje ogledalo kaže spalnico. Prehod naprej in nazaj po ulici mimo AD ni bil mogoč. Če je pomoč spredaj je samo spredaj. Draga je bila edina, ki mi je lahko pomagala, kolikor je od šoka lahko! Tisti za mano so sedeli v avtu in mi sledili takoj, ko sem se premaknil za 1 cm. Še dan danes ne vem, kako nama je uspelo. BREZ PRASKE !! Celo naslednjo uro sva bila brez besed. Obstajata samo dve sliki – obe sta gor in zapis na navigacijski napravi.

Ko sva le spregovorila, so njene prve besede bile: A veš, da si enemu keramično ploščico na tleh zlomil! A sem jaz kriv, če je fušar delal! – rečem. Glavno da sva živa, da AD-ju ni nič in da sva dobila 800€ varščine nazaj!

Bog ve, kako zgleda AD krst ?

Vir : Google map

In še nakaj francoskih besed : Buffet a volante – po domače: samopostrežni buffe.

In na takega sva naletale. Kitajska hrana. 10€/os v eni od trgovskih centrov. Imava rada kitajsko in gremo. Nič posebno, so pri nas boljši, vendar vredno svojega denarja, pestro, rakci, dve vrsti žlikrofov kuhanih na pari – iščem vsaj 10 let v Sloveniji (lahko kdo pomaga ?), eksotično sadje, sadni sokovi, sladice. Pa saj eni veste, kako to gre. Malce pa sva prišla k sebi, vendar kaj, ko je bila zunaj temperatura 39 stopinj.

Zapustiva mesto in začnemo večurno vožnjo. Prvič, zadnjič in nikoli več sva se morala zaradi preobilne hrane, ustaviti in se intenzivno odpočiti!!

Kar lep čas sva pogledovala v črno nebo. Končno toča. Skrijeva se pod drevo in komajda rešiva AD. Ne pred točo ampak pred tem, da z zgornjim delom ne poberem lista z močne veje. Za las!

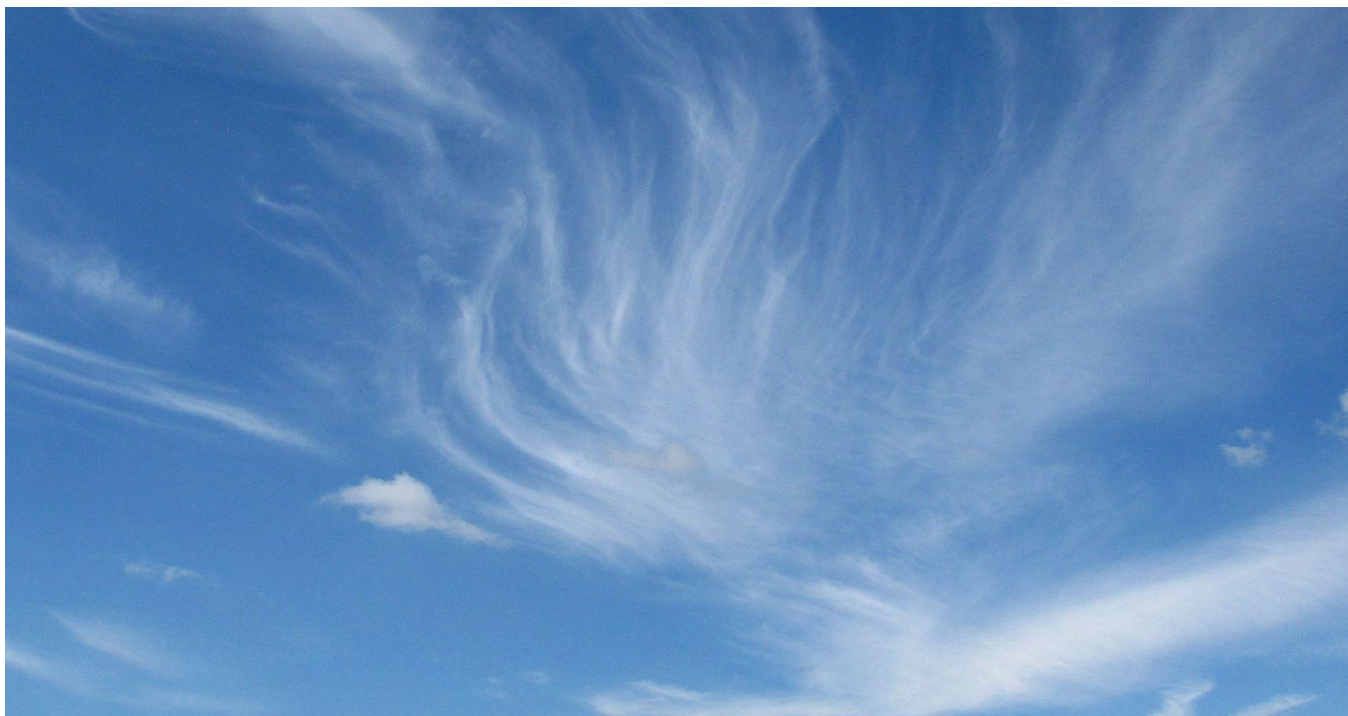
Če imate željo po panoramskem vlakcu ali brezplačni vodi ali zastonj prenočevanju ali prijetni vasi v miru, potem semle - [N44.05000](tel:N44.05000) [E3.98444](tel:E3.98444)

Pot se vleče skozi gozdove, kjer gre glavna cesta po dvoriščih. Gremo bogu za hrbtom.

Spanje: Mende, - [N44.52050 E3.49607](#) - ob starem obnovljenem mostu. Prijazni NL so pospravili tendo, da se je našel prostor za naju. Cca 15 AD. Brezplačno, voda za plačat, WC. Bližina trgovskega centra. Kraj poseben zaradi geologije, tako kot zadnji 20km do mesta.
Za videti : Camaragu, Arles, Nimes, Morje skal Sauve, bambuserija, Florac, Mende

DAN 17 – SOBOTA

Ta velik ovinek v notranjost sva naredila zaradi dveh stvari.

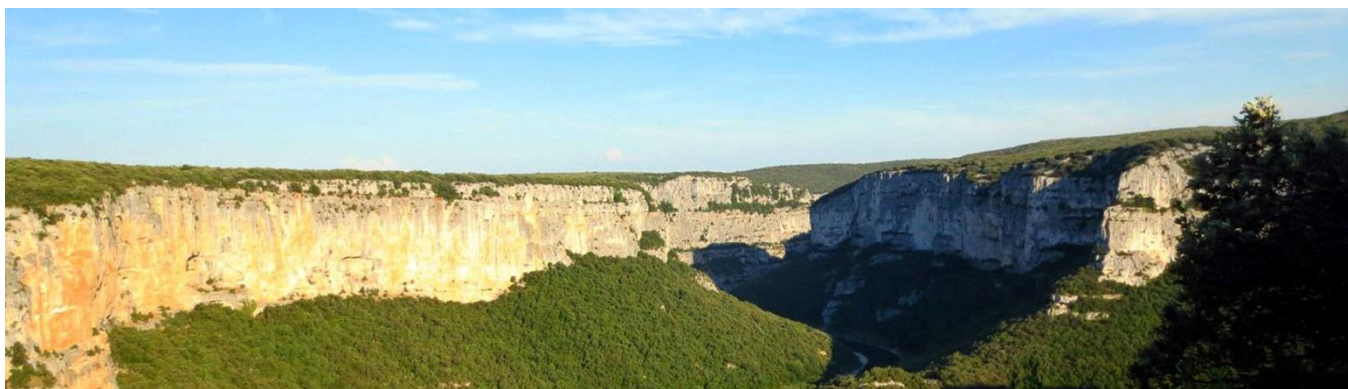
Prvo : [Okameneli gozdali ali nekaj takega](#). - Podobno našim škrapljam na primorskem - [Bois de Païolive](#). Le te se nahajajo ob veličastnem kanjonu in na izredno atraktivni peš poti. Komajda sva stlačila AD na prking [N44.39617 E4.17153](#). In kar na tega pojdite, do naslednjih z AD ne pridete NIKOLI! Cesta je pre nevarna in pre ozka. Problemi so pri srečanju osebnih vozil.

Sprehod se začne preko ceste po urejenih stezicah, ki vodijo skozi področje. Južno od parkiranja so znamenite forme-oblike, prepoznavne vsakemu. Za sprehod ob kanjonu pa je potrebno iti severno od ceste. Tu pot vodi do cerkvice po zgornjem robu kanjona. Pot, označena z rdeče belo, je nevarna. Torej veste katero izbrati ! Sam sprehod med 1,5 h in 2h. Samo previdno. Pot gre skozi ozke špranje med skalamu, po robu prepadne stene. Res, da je spodaj reka, vendar vas ta ne reši, če padete s te višine. Lahko se izgubite ali pa postavite svoj kamniti stolp. Če greste, pogledjte še na Youtube če je sploh zanimivo.

Drugo : Lok nad kanjonom reke - [Pont-d'Arc](#). Parkinga sta dva [N44.38358 E4.41376](#) - v času obiska brezplačen, brez storitev, zelo postrani in lahko blaten. Možna nočitev!? Drugi [N44.38406 E4.41839](#). Ustaviva se na prvem in odideva do reke. Ene 500 m hoje in si pod lokom. Impozantno. Voda topla, saj so se nekateri namakali kot v toplicah. Največja nevarnost so tu – kanuisti in kajakaši. Ta turistični. Le ti vozijo in komajda vidijo plavalce v reki, ki tu leno zavija pod lok. Bilo je lepo. Pa greva nazaj. Med vožnjo me le pregovori, da se grem plavat. Najdeva parking na/ob cesti. Drugi organiziran parking je bil zaprt! Voda topla, počasna, gor plava kakšna vejica in zelo malo kopalcev. So šli že domov. Plavam preko in nazaj. Najbolj me je bilo strah, da me pri teh letih kaj ne stisne, ko bom na sredi. Če še ne veste, nič se ni zgodilo.

Panoramska pot po kanjonu je dolga 22 km z 11 razglednimi točkami. Vmes ne vidite nič atraktivnega. Mogoče kake divje koze na cesti.

Tokratno spanje ob glavni cesti. [N44.16837 E4.61938](#) Zastonj voda, hrup, nespečnost. Katastrofa. Tu nikoli več!

DAN 18 – NEDELJA

Najprej ogled, kaj sva zamudila. [N44.09534 E4.70144](#). Voda spanje, policijska postaja, zastonj. Stran od ceste, asfalt.

Voziva se ob [geološki prelomnici](#). Ozek, dolg skažnwt greben. Severni del izredno navpičen. Zanimiva je rešitev za železniško progo, ki so jo visoko dvignili in naredili tunel tam gori. Avtocesto pa so premaknili na konec, kjer ni take višine in je odžrljo kar nekaj hriba.

Najprej Orange. Majhna doza Rimljanov. P je na [N44.14240 E4.80506](#). Brezplačno, zna pa biti višinska prepreka. Ob mojem obisku vse OK. Minus: Stvar je ob slavaloku in kar 5 min peš od ostalih znamenitosti. Teater so zaprli tako, da ni mogoč niti pogled od zadaj in z vrha.

Vinogradi izven mesta imajo po zemlji ogromne kamne. Pravijo, da ti kami grejejo al dajo vodo. Sej ne vem več za kaj so dobri.

Doza Carpentras. Le kaj je tam v nedeljo dopoldne. Gužva, pa vsi parkingi zasedeni. Krog, da bi našli [bombone](#) neuspešen. Obpadla je tudi trgovska uličica, ki je visoko zgoraj pokrita z polkrožnim steklenim stropom kot Las Vegas. Sem si pa privoščil peka z opazovanjem skozi celostensko steklo. Taka kombinacija – mislim steklena stena pri peku – je zelo razširjena. Tiste [bagetke](#) so mu laufale kot za stavo. In ko boste kupovali glejta del, ki pri peki leži na tleh. Če je raven, je bagetka tradicionalna, če pa ima polkrožno ploskev – pekla se je v podolgovati perforirani banjci, pa ni tradicionalna.

Na parkingu druga znamenitost. Francosko obšlesan avto. Ni bilo površine, ki ne bi bila poškodovana, zvita, rjava, prepleta itd. Čisti francoski stil.

Smo se že pripeljali v Pernes-les-Fontaines, vasico vodnjakov – pravijo da jih je 40! bla, bla, bla. Videla sva jih 5, stvar nič posebnega. Tisti pri glavnih vratih je najlepši od najdenih. Če ste utrujeni, lahko poleg parkiranja še spite na [N43.99932 E5.05654](#). Ni nič, je pa zastonj.

Svoje je terjal tudi [L'Isle-Sur-la-Sorgue](#). Pa ne rinite z AD notri! P na [N43.91765 E5.04736](#).

In kot da nimo dovolj vode, odideva na brezglavo krožno tavanje v [Fontaine de Vaucluse](#). Tu AD sploh ne morejo dobiti parkinga, pa če plačajo. Samo za osebna vozila – ob mojem obisku. Da bi pa šel v camp? Tu pa res prav pride kolo. Na tele lokaciji [od žel. mosta do križišča](#) prostora kolikor hočeš. Pol pa še ena 1,5 km v peš koloni, pa si tam. Je pa kaj za videti. Res mogočni izvir, pa ogromno ljudi, toliko iz AD-ja.

Naslednja postaja je tisti samostan z lavando. Samo moraš po enosmerni cesti mimo [Gordes-a](#), ki je – paradoksalno – najlepše viden iz sosednjega hriba, z enega dvorišča (saj ne pravim, da notri ni prekrasno. Sam ne vem nič, me ni bilo tam). Le to je tako oblegano, da so resnično vrste in velika gneča. In ne mislite, da tam ni nikogar, po pada dež. Foto je prevzela draga, sam sem bil v avtu in stražil, saj parkinga ni nikjer.

Nadaljevanje je enosmerna cesta, v kolono živčnih voznikov. Še dobro, da sem bil prvi. Če je pa klanec in slaba cesta. Na parkingu samostanaje potrebna korajža, da najdeš mesto. In spet naroda. Kako posnamejo tiste slike, kjer ni nikogar gor, pa lepo vreme, pa cvetoča lavanda, pa mir. Koncu koncev se je obisk splačal, saj sva dobila tiste značilne bombone.

Kdo ne pozna Roussillon? Prispeva v dežju, malce pozno. Ampak turistov še zmerom nekaj. Z dežniki si še vedno ogledujejo vasico. Ogled barv ni več mogoč. Kraj je preveč znan in pomemben, da bi se izpustil pri obisku Provanse. Barve poznane, zanimivosti prav tako. Po vrnitvi se odločiva, da prespiva [tu](#) [N43.89662 E5.29580](#). Ni druge rešitve, kot plačilo. Nič ni, samo parking na blatni zemlji. Ko sva notri, si ogledam plačevanje – cenik. Čez dan 2€, čez noč 5€. Nas je vsaj 8. Ena verzija AD iz Adrie ima namesto cokel – za stabilno parkiranje - hidravlične cilindre, kot pajek, ko nalaga avtomobile. Zakleneva, popijeva roze in zaspiva med tihim škrebbljanjem dežja.

DAN 19 – PONEDELJEK

Najprej plačat. 9 €. Čista matemataika. 2€ včeraj za dan – prihod pred 21:00, nočna tarifa 5€ in jutranja zamuda odhod po 8 :00 še 2€. Mat služjo na račun AD.

Via Dominata - pevod ni potreben - je morala slej ko prej čez vodo. In tam so postavili pont. Ne, ne Pont du Gard ampak [Pont Julien N43.86196 E5.30611](#). Struga pod njim je skorajda prazna in pokažejo se fantazijske oblike skal. Kolesarji v parih imajo seanse. Tudi tu jih spremlja ekipa v kombiju in snemalec, ki ovekoveči veličastne kolesarske podvige.

Po poti vidiva veliko okre po gozdovih. Take divje, privlačne.

Pravojo, da ima vsak človek na svetu svojega dvojnika. Že možno. Tudi Roussillon, mesto okre v katerem sva pravkar prespala, ima svojega dvojnika. Še lepšega in še večjega. 22km daleč. [Colorado de Rustrel](#). Parking na lokaciji [N43.92001 E5.49876](#). Lahko prenočite, ni pa tam nič razen božanskega miru in večernega sprehoda, ki ga ne smete ne zamuditi, ne pozabiti! Osnovne tri poti najdaljša z dolžino [hoje 3h](#) hoje BREZ OGLEDA!

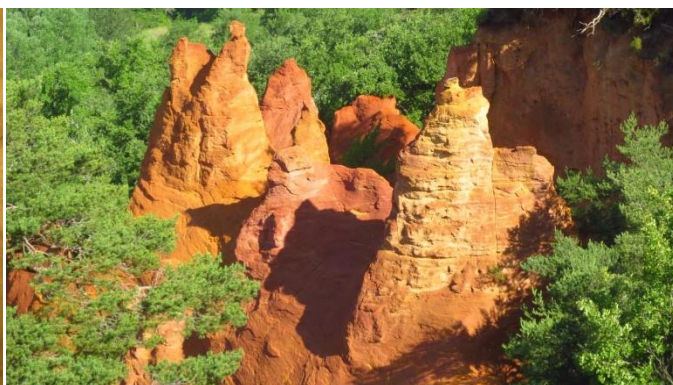
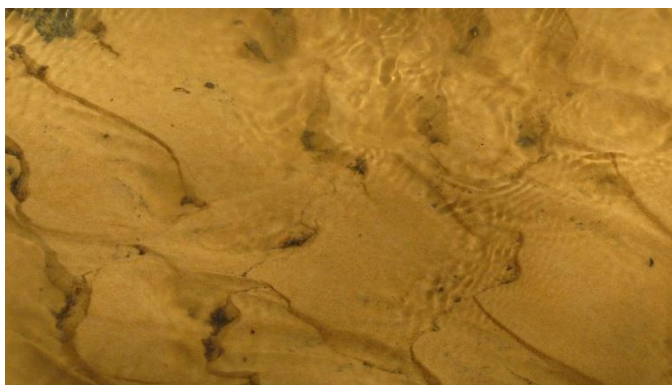
Izbrala sva 1,5h pot, porabila skoraj preko 3h. Začne se s strmim vzponom po koritu majhnega hudournika. Po 15 min si na robu. Ne meneč se za nevarnost, pri vsakem razgledu stopiš čisto do roba. Samo gledaš – z odprtimi usti. Pod teboj barve, barve okre.

Le počasi (gledati pod noge ni mogoče) se z razgledišč spuščaš po raznobarnih dolinicah, prečkaš potočke, ki pri združevanju pokažejo, da prihajajo iz različnih barvnih okoljih. Stene so polne sledov prstov, ki so pobirali raznobarne odtenke s sten. Kjer je potoček malo globlji, plapolata vodno rastlinje. Raznobarne plasti so nekeje vodoravno, nekeje postrani. Nikjer ni ostrih prehodov med barvami, kljub temu, da je na vrhu popolnoma drugačna okra barva kot spodaj. Barvni stolpi so več ali enobarvni, visoki do 20m. Samevajo ali pa so združeni v skupine.

Pridemo v dolino, kjer kraljujejo eno barvneži. Prav nič manj privlačni. Še toliko bolj, saj je dostop na njih enostaven. Srečal sva samo 3 turiste. Sedaj pa glejte in se čudite.

Kajneda sem pretiraval s opisom in slikami!

Nekje na poti, tam nekje, si privoščiva njihovo kosilo. V restavraciji 2 mize in 4 gosti. Pride postrežba spet samo francosko. In spet sva zvisela. Stvar je taka. Meniji so Du Midi. So 3 hodi - krožniki(?), pa tam okoli 12€. Lahko naročiš samo glavno jed ali brez sladice. Je razlika v ceni.

Lahko pa izbereš jedi, ki so že pripravljene. Pa nama je podtaknila to varianto. Skupaj 31€. Voda iz pipe je bila prijetno mrzla v eksotični steklenici s feder pokrovčkom. V kuhinji so si imeli veliko zapovedat, delali pa kot invalidi. Nič čudnega, če so vse skupaj reklamirali – pod novim vodstvom.

Torej stvar se je vlekla, profiji pri sosednji mizi so pa dobival in dobival in dobival. Veliko in lepo na pogled. Čez 50€ je moralo biti.

Končno sva le dobila. Levo ena pečenka s šampinjoni, desno kurja krača z ... in ????. Nič kaj francosko. Nič posebnega.

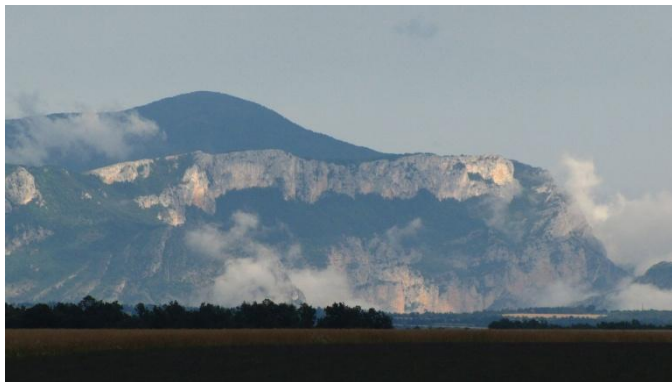
Pojeva in čakam sladico. Z dolgim nosom. Na moje vprašanje dobim Francosko razlago o ponudbi. Poklapan od kosila in nesrečnega dogodka – ki pa naj ostane skrivnost – nadaljujeva vožnjo.

V daljavi se pod nebo dvigujeje [veličastna stena](#). Greva gledat. Bolj ko se približujeva, bolj stena postaja skupina stolpov. Ustaviva pod njimi in ugotovida, da je to rečni (Savski ?)prod v višini ali debelini 250m ! Stena je zbita iz okroglih rečnih kamnov do velikosti glave. Izredno krušljiva stena, ki z ene strani sploh prepoveduje dostop. Nejatere delavnice, ki se naslanjajo na steno so iz itega materiala. Skladne z okolico. Celotna stena je porozna, tako da nekje teče potoček, nekje raste drevo, druge imajo ptiči gnezda.

In gremo naprej gledat lavando.

Še tako pripravljeno potovanje se lahko pokvari. Napačno vodenje. Pokrajina lavande. Tu nekje mora biti center, rečem. Ta lavanda je kar ena meka in moraš videti. Res lepo, vendar vidim da to ni to. Počasi zapustiva dolino in se dvigneva. In spet ne bova videla po planu. Na vrhu začne pihat ko hudič, postane mrzlo. Veter pirnaša drobne dežne kaplice. Ustaviva se ob ogromni njivi lavande in še ene dišeše rože. [Tu sva](#). Kljub slabemu vremenu hodimo skupal z drugimi popotniki ob in med polju lavande in ostalih rož. Zapeljeva se mimo naselij, mimo starih zapuščenih predelovalnic rož in lavande.

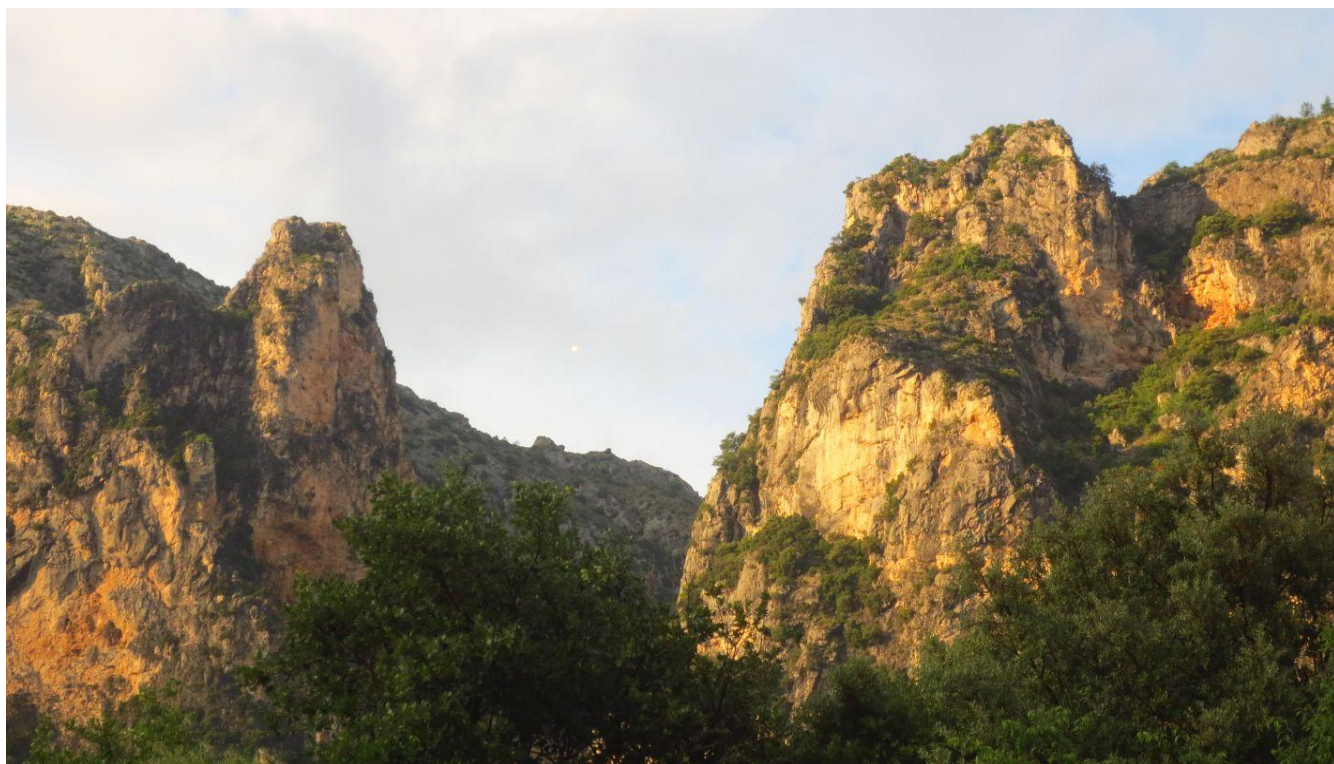

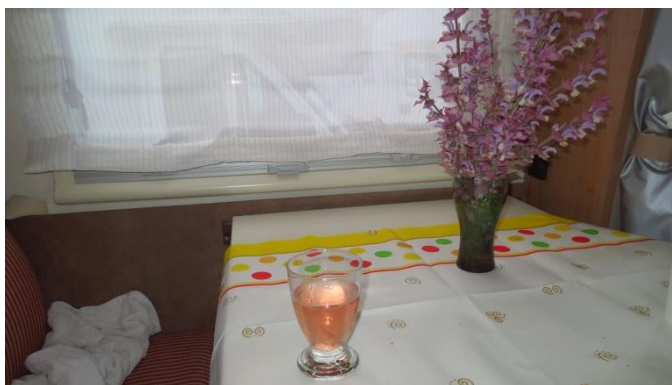
Spala sva na [N43.84360 E6.21869](#) ob [vasici med gorama](#). Pod zvezdo. Le ta je visoko, visoko na nebu, na vrvi razpeti med obema hriboma.

PZA dostop skozi rampo, plačljiv, z vodo in WC-jem. Pesek, NI blatno, veliko luž. Pri najinem prehodu je bila rampa dvignjena, nedelujoča. Obvestilo, da pride lokalci, ki pobira peneze. Povprašam, kdaj pride tisti, ki kasira. Odgovor: Je bil pravkar tukaj. Midva : Pol pa nič. Zjutraj ga še ni bilo, ko sva odšla. Pa ja niste mislili, da ga bova čakala!

Tu opaziva KP registracijo prvo SLO na poti (koncu poti). Kot sokola čakava kje in kdaj se bodo naši pokazali. Prideta dva malčka, cca 4 leta, v gumjastih škornjih do kolen in poskakljata vse luže na parkingu – ta nizke in ta globoke. Pride tudi ata, ki pa samo pogleda v najino smer in izgine v AD. Mama za njim samo rolete dol potegne. Aha, že vemo kje smo!

Draga naredi romantično atmosfero z rožimi, ukradenimi s sosedovega vrta. Zelo lepo dišijo!

DAN 20 – TOREK

Po trans seansi s kavico odideva v vasico po sveži kruhek. Pa po ostalo. Že čista rutina. Si ogledava prijetno vasico z zelo veliko stopnicami do cerkvice, ki pa ima lep razgled po okolici. Gozdovi imajo brazgotine oker barve med zelenjem.

In pa na obilico vode in slapov. Vasica ima svoje obzidje. Tako majhna vasica, s tako močno zaščito ? Sem pa videl v živo poizkusa umora turistke – moje drage - med prakiranjem francoske voznice na pločnik. Voznica je opazila moje zanimanje in s še večjo jezo in gasom zapeljala na pločnik. Starejša stanovalka odločno prinese ogromen fikus in ga potopi v vodnjak. Pa je zalit.

Izberem severno pot skozi kanjon Verdon. Ima namreč na sredi eno zankico s skoraj enosmerno ceto po samem robu kanjona. Pot 23 Les Cretes. Samo za tiste z levjim srcem ! In veliko sreče. Ne verjamete?

V kampu povprašam, kako je z AD po kanjonu. Odgovor v angleščini: OK ! Greva. Pot se začne vzdigovati skozi gozd. Visoka bo, kje je pa kanjon ?

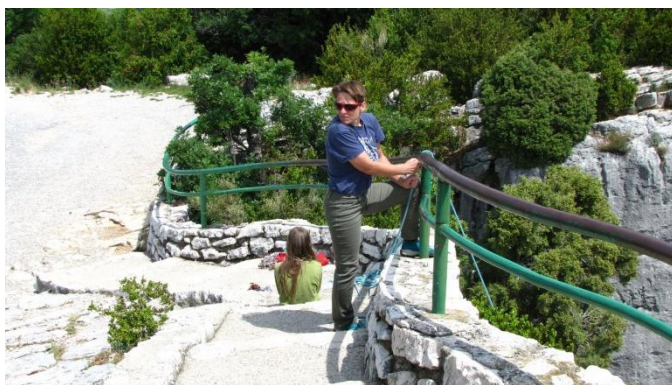
Prvi razgledi tkoj nad jezerom. Samo z razglednih mest. Kar nekaj jih je. Pot res slikovita. Hribi na eni strani položni z pašnikom, na drugi strani prepadna stena s kanjonom.

Na nekem izogibališču polno vozil. Potnikov in voznikov nikjer. Pa še novi se ustavljajo. Pa ja ne hodijo samo na stranišče, tu mora biti kaj zanimivega. Izstopiva, si ogledava situacijo in slediva skupini, ki je pravkar izstopila iz avta. Prav prešerno jo mahnejo po poti, mi dva pa za njimi. Takoj ob poti stoji smerkoaz, ki v francoščini razlaga, da je do enega mesta 3h hoje. Niti spogledala se nisva, samo obrnila sva nazaj.

Takoj po vasici se začne cesta 23. S cerkvenim obeležjem na začetku Popolnoma je prevozna v smeri urinega kazalca. Namreč deloma je enosmerna in prevozna samo v tej smeri. AD jo je zmozel brez posebnosti. Proti vrhu je malce slabše kvalitete vendar gre.

Na prvem izogibališču opazujem mlajšo damico, gospo. Zelo ležerno se z nogami naslanja na ograjo in z golimi rokami drži (!) vrv, ki izginja v prepadno globino. Nekega varuje. Več imam pojma o Space shuttle, kot o alpinističnem plezanju. Ampak noben mi ne bo pamet solil, da je to "varno" varovanje. Gremo slikat. Ja ni hudiča, da me ni opazila in zavohala zakaj gre. Takoj je bila druga poza. Seveda ne more biti taka mlada dama sama. Okoli skače deklica in iz globin je slišati moškega, vidim ga ne, saj je stena previsna. Na vogalni steni opazim fanta cca 15 let, ki privezan visi v steni in se razgleduje. Na previsni steni ogromno belih sledov oprijemanja plezalcev in veliko plezalne opreme piščene v steni. Že vejo, kan je trba iti.

Na vseh izogibališčih gužva. Težko je najti parkirni prostor. Naslednji je še posebjaj zanimiv. Ja ja, zopet Google street view. Samo malce potrpljenja. Se še spomnite, ko sem dejal, da za to pot rabite malo sreče, oz. če v to verjamete. Prosim, pogledjte si [tale](#) posnetek, za ostale pa slike, ki si sledijo. Pogled je v smeri vožnje, saj je tu cesta že enosmerna. Res dobro vidite ?!

Vir Google, street view.

Sam na tej sliki vidim dve betonski kladi pred manjkajočo ograjo vozišča. V ozadju je razvidna ogromna stena oz. rob kanjona. Skrajno desno – na drugi strani ceste, za vogalom - pa neko kovinsko zverženo gmoto.

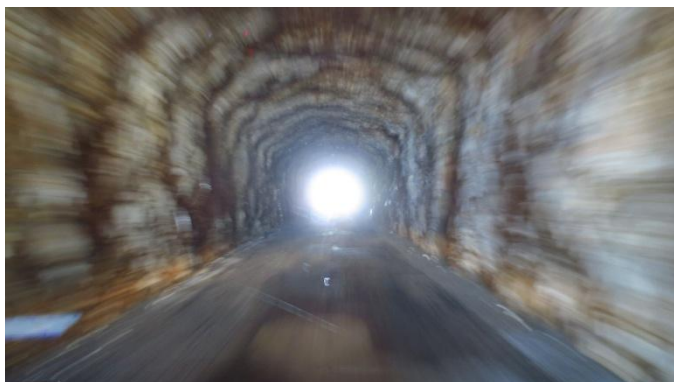
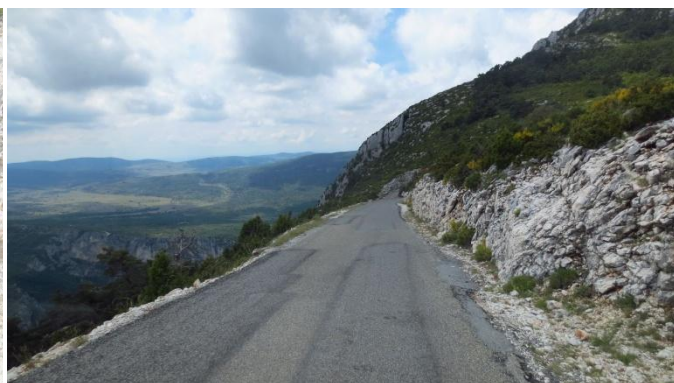

Vir Google, street view.

Moja razlaga: voznik se je delal frajerja, pridivil po cesti navzgor, kjer ga je na ovinku vrglo v ograjo, da jo je prebil in polete v kanjon kot [Thelma and Louise \(must see movie\)](#). Zanimivo je to, da so kljub višini/globini nekaj našli in potegnili ven. Med mojim obiskom je na dogodek spominjala le malce drugačna cestna ograja na mestu preboja.

Pot gre še malce navzgor, skozi grmičevje. Na vrhu ograje tudi ni več, pa še navzdol gre, skozi štirioglate tunele. Lepa označba višine. Ja, prepad pa je ogromen. Med vožnjo ni za gledat. Se pa vsake toliko časa ustavimo in pogledamo, saj med vožnjo ne gre. Ne vem zakaj znak za omejitev 50km/h ? zaradi tistega modela?

Na drugi starani kanjona tudi cesta, z enim veličastnim mostom. Je več prometa.

23 km je konec in ostane nam čas za kosilo. Zadnjič vidim SLO registracijo. Iz NM, AD Adrie, Rent a AD, AD kombi. Tudi ta kljub mahanju zbeži. Pot se kljub temu nadaljuje med gorami in kanjonom.

Francozi ne hupajo! Tistega, ki pa to dela pa okregajo z Olala, Oooo... itd. Sem pa videl posebno prometno signalizacijo, ki zapoveduje hupanje. Se motim? Ima pač vsak narod, kljub standardizaciji, kakšno cvetko v prometni signalizaciji. Torej pot ima previsne skale nad voziščem, tako da previdnost ni odveč. Še dobro, da vozim po drugi strani cete, kjer je prepad.

Začenja deževati. Bo pa pogled iz vozila. Vedno močnejše dežuje, tako da tudi kratek ogled z izhodom ni več mogoč.

Zavijem desno in stop policija. Kot da bi to že enkrat doživel. Mlad plicaj cca 25 let Angleško: Kam ? - Nica. - Cesta zaprta, prevrnjen kamion. Kaj sem zinil tisto o Nici. Izgleda, da nekatere pa pušča naprej. Vrneva se po njegovih navodilih skozi Grasse. Najprej zapor, ječa. Potem prekrasno mesto! Kakor nama je uspelo ugotoviti skozi okno drvečega AD. Take brzine pa še ne. Še danes ne vem, zakaj sem tako

divjal. Pade McDonald. S krepko drugačnim naročanjem, kot sem navajen. Vse narediš preko terminala, še predno se postaviš v vrsto. Kot tele stojim tam pred ... ! 1 sec. Pa pride mlada deklica in po angleško rešimo težavo. Želim jo pohvaliti in zahtevam šefa. Videti je bilo, da sem dregnil v osje gnezdo. Pride, vendar ne zna Angleško. Sranje. Pokličemo tisto dekletce in jo pohvalim. Olajšanje pri obeh. Takoj ko končamo, vidim, kako po zraku pluje olajšanje po restavraciji: bila je pohvala.

Spanje na enem izmed dveh mest Saint Laurent-u. Grev na tistega z vodo. Takoj ga opazim. Ni druge rešitve, kot da zapeljem notri, med AD in 3 zaparkiram. Ja bodo 1 noč že potrpeli, saj imajo fernčke gor, pa banco pod rjavo vodo, pa sigurno so za več dni tu. Se ponavljam? [N43.68550 E7.18522](#), zastonj, voda, asfalt, ob cesti (neverjetno mirno), prostor za 5-6 AD. Tvegano. Lahko tudi [N43.66645 E7.19573](#), brez vsega, zastonj.

DAN 21 - SREDA

Samo še darila v veletrgovini in domov. AC pa zna biti zanimiva! Ali spanje ADRIA [N45.05027 E12.06943](#) vse zastonj ali [N45.52071 E11.71018](#) to je bilo zadnje vprašanje. Drugi dan varno doma.

A je še kaj?

Severni del nama je bil bolj všeč. Več izjemne narave. Nisva lastnika AD zato je malce več planiranja in vezanosti na čas. Želiva priti čim ceneje skozi. Prednost dajeva naravi in majhnim vasicam. Mest, velikih se izogibava.

Vsem na razpolago: planirana pot, dejanska pot, POI (spanje, PZA, samo voda, zanimivosti za naju ...)

Dolžina: 6082km

Bencina: cca 830€

Cena bencina: od 1,27 do 1,39€/l

Poraba: cca 10,2 l/100km

Hrana: cca 120€dan (vendar večino s sabo)

AD: 70€/dan

Extra stroški: 90€ prekršek

Takole zgledajo moji POI – vsaka barva ali oblika svoj pomen.

branegb@yahoo.com

Andreja in Brane se bosta vrnila s popotovanja z AD po ...